

15 милиона адвентисти, наистина ли сме толкова?

Броят на църковните членове в адвентната църква *Camelback* във Финикс, Аризона, е над 1000 души. В действителност обаче църковните скамейки по време на съботните богослужения са заети от едва 350 до 400 присъстващи.

Пасторът на църквата признава, че списъкът с църковните членове не е бил осъвременяван през последните 15 години. „В църковните книги има твърде много мъртиви души“ - заключва той.

Това е ситуация, която наблюдаваме може би в целия свят. Църковните лидери признават, че едва 30-50 процента от църковните членове редовно посещават богослуженията.

През миналия октомври Църковната служба за статистически изследвания докладва, че към световната адвентна църква има почти 14 400 000 кръстени. По всяка вероятност в началото на настоящата година броят им е прехвърлил заветните 15 милиона.

Още през 2000 г. обаче, въпреки триумфалните доклади за взривния растеж на църквата по света, адвентни водачи започнаха плаха да предупреждават, че църковните книги може би не наваждат цялата истина.

„Твърде дълго се доверявахме на църковните списъци при определянето на членството - казва Матю Бедиако, секретар на адвентната църква. - В крайна сметка не се очаква същите тези списъци да бъдат точни?“

Когато обаче се взрехме по-отблизо в тях, се настъпва на парадоксални статистически данни.“

Бърт Халовиак завежда отдела за Църковна статистика, според който църковната членска маса е около 15 милиона души.

Църквата е морално задължена вярно да предоставя статистическите данни за броя на своите членове. Ако броят на членската маса е изкуствено завишен, кого всъщност лъжем? Самите себе си?

През 2000 г. ръководството на адвентната църква призовава лидерите на тринайсетте световни региона да извършат точно преобояване на членската си маса. Бърт Халовиак, директор на Църковната служба за статистически изследвания, си спомня за този момент като за „болезнен и мъчителен период“.

Хендрик Съмандап, секретар на Южноазиатския тихоокеански регион казва, че осъвременениите църковни списъци по онова време са довели до „изключително обезсърчаваща загуба“ на 300 хил. души.

През 2002 г. по-добри осъвременявания на църковната статистика неотменно започват да стопяват завишения про-

цент на годишния църковен растеж, който според Халовиак от 5,42% през 2001 г. се срича на 3,32% за предходната година. Предварителни доклади за 2007 г. обаче сочат, че отново се наблюдава нарастване до 4,98% годишен растеж.

Дори след изминаването на седем години след призыва за акуратно църковно преобояване Халовиак твърди, че все още има региони, които не са откликнали на изискването. „Ако хърлите поглед към статистическите данни от такива региони, е повече от очевидно, че цифрите са силно завишени. Ясно е, че секретарите на тези региони просто отказват да осъвременят статистическите данни“ добавя Халовиак.

Всеки един регионален отдел на църквата се предполага, че представя осъвременени статистически данни на всяко тримесечие на ръководството на църквата. В тези доклади се следи броят на кръстените членове, броят на прехвърлените от една църква в друга, смъртността, напусналите и такива, за които няма данни.

За много църковни лидери всяка една църква трябва да „прочиства църковните книги“ ежегодно, така както е и според църковния народник. Процесът обаче, при който премахваме неактивни членове от църковните списъци, е изключително болезнен за всяка църква. Ето защо

Харън Уолан, секретар на Транс-Европейската дивизия, обяснява, че „Ние не настъпваме изтряването на имена само защото не сме виждали хората, стоящи зад тях, няколко съботи сутрин.“ Може би много църкви, в стремежа си да получат максимално точен списък, ще изпаднат в противоположната крайност и напълно ще заличат от редиците си хора, които смятат за неактивни свои членове.

В крайна сметка пасторът на същата тази църква във Финикс, Аризона, добавя, че времето, което можем да изгубим, докато издирваме кои членове са активни и кои - не, може да бъде използвано далеч попълноценно в служение на църковните членове и църковните групи. Нещо, което всеки един църковен секретар със сигурност е научил по време на службата си, е, че църковните списъци винаги ще останат неточни. Това, от което трябва да се пазим, е преднамереното поддържане на неточни данни. Мотивите, които стоят зад подобно действие, са ясни. Когато църковното членство започне главоломно да спада имиджът на пастора започва да се срига. Оттам шансовете му за определена кариера в църковната администрация също започват да се изпаряват.

Не бива да забравяме, че броят на църковните членове не е важен, на кръщенията също, това, което Библията ни приканва да правим е не само да кръщаваме, а да създаваме ученици на Христос. Ако църквата усърдно практикува разумна евангелизационна политика, нуждата от преписвания на църковните списъци значително ще спадне.

Елизабет Лехлайтър,
ANN

ПРИКЛЮЧИ ИЗСЛЕДВАНЕТО НА МНЕНИЯТА НА МЛАДИТЕ АДВЕНТИСТИ

Как се променя адвентната църква? Каква ще бъде тя в Европа през следващите десетилетия? Каква визия за църквата се оформя в по-младото поколение? Успешно ли му предаваме вярата си?

В края на 80-те години църквата в северна Америка пое инициативата и организира най-обширния изследователски проект, свързан с църква в Северна Америка: *Valuegenesis*.

Социолозите потвърждават, че, ако липсват изследвания, на църквата ѝ трябват 20 години, за да направи промени. Изследванията значително съкращават времето, помагайки й да оцени ситуацията в множество различни области (духовния живот в семейството, религиозното образование, разбирането на доктрините и ценностите на младите са само някои от тях).

Като се стъпи на този опит, в Европа също се проведе подобно изследване. Предизвикателството беше голямо, защото младите европейци не могат да бъдат достигнати чрез мрежата от адвентни училища, както е в Америка. Проблемът беше решен чрез Интернет и това даже добави някои предимства.

Изследването вече завърши - за 8 месеца. То обхваща младежи на възраст между 14 и 25 години - както членове на адвентната църква, така и некръстени. Включиха се над 6 хиляди участници - в някои държави това прави повече от 50% участие. Оценяваме, че въпреки дългия въпросник, младите са отговорили на всичко.

Сега започва обработването на резултатите. Първите данни ще бъдат разпространени през есента. Предвиждат се и излизането на специална книга с коментари на резултатите и предложения относно това, как да се действа западът.

Мануела Касти, директор за Европа на Центъра за младежка служба и ръководител на проекта *Valuegenesis*.

Московската патриаршия: В руските хотели да има молитвени стаи

Руската православна църква предложи нещо нетрадиционно - в руските хотели да бъдат създадени молитвени стаи. Това до голяма степен ще бъде признак на уважение към религиозните чувства на техните гости, информира *Православие БГ*.

Според Егориевския епископ Марк, заместник на отдела за външни църковни връзки към Московската патриаршия, огромна част от милионите гости, отсядащи в хотелите, са поклонници на руските светини. Този акт ще е признак на признание към религиозните им чувства.

Според данните, които цитира епископът, това са около два милиона души годишно. Той предлага в хотелите да бъдат предоставени Библия или Нов Завет, както и молитвеници. Като основание за подобряване обслужването в хотелите владиката даде за пример московските гари и летища, където има молитвени стаи.

В Западна Европа в хотелите винаги може да се намери Библия, а в някои от тях дори са оборудвани параклиси.

Вавилонският еквивалент на квитанция за църковно дарение е малка глинена плочица, в която се упоменава дарението. Точно такава плочица за дарение на езически храм бе посрещната изключително възторжено от библейските учени, след като бе открито, че в нея се споменава името на един от главните евнузи на цар Навуходоносор. За мнозина това беше невероятно потвърждение на Стария Завет и в частност на книгата на пророк Еремия, където се споменава името на слугата.

През юли Британският музей обяви, че надписът върху глинена плочица на възраст от 2600 години съдържа името Нево-Серсехим, който е „главен евнух“, или главен офицер на цар Навуходоносор, и който се споменава в книгата на пророк Еремия в 39:3.

Според лондонския вестник *Daily Telegraph* пълният надпис върху плочката гласи: „(Относно) 1,5 мини (0,75 кг) злато, собственост на Нево-Серсехим, главен евнух, който

той изпрати чрез евнуха Арад-Баниту на (храма) Есангила. Арад-Баниту (го) достави в Есангила. В присъствието на Бел-усат, син на Алпая, царски телохранител (и на) Надин,

музей, се отбелязва, че „Нево-Серсехим, според Библейския доклад присъства по време на обсадата на Ерусалим през 587 г. пр. Хр.“.

„Плочката показва,

му е наистина „главен евнух“ и по този начин потвърждава акуратността на Библейския доклад“ - се добавя в официалното изявление, направено на 10 юли от музея. Разлики

те в произношението се дължат с още едучените на транслитерацията на акадския език, употребяван в

транслитерация. Адвентен учен, който е изследвал други глинени плочки, принадлежащи на Британския музей, отбеляза, че това е изключително вълнуващо откритие. „Невероятно е - казва д-р Рой Гейн, професор по древни близоизточни езици в Старозаветния департамент на теологичния семинар към ЦАСД в Берлин Спрингс, Мичиган, - съблъсквали сме се с името на други личности във Вавилонски източници, но

натъкването на толкова

Тази клинописна глинена плоча на възраст от 2600 години представя разписка за направено дарение към Вавилонски езически храм и всъщност потвърждава съществуването на Нево-Серсехим, „главен евнух“ на цар Навуходоносор. Откриването ѝ бе обявено от изследователи, провеждащи проучвания на клинописни плочки в лондонския Британски исторически музей.

вероятно рядко срещано и осигурува една особена степен на потвърждение на правотата на текста.“ Гейн добавя: „Окуражаващо е, че все още се натъкваме на нови неща. Дори и да не можем да извършваме разкопки в Ирак, можем да правим археологически проучвания в Британския музей.“

Откритието бе направено от д-р Михаел Юрса, професор по асирийски изследвания към университета във Виена, Австрия. Той проучва глинените плочки в Британския музей още от 1991 г. „Разчитането на вавилонски клинописи е изключително трудоемка задача, но носи огромно удовлетворение. Има толкова много неща, които предстои да бъдат открити - заяви Юрса в изявлениято, направено от музея - но откриването на подобна плочка, в която намираме личност, спомената в Библейския текст, е не-

Малка глинена плочка доказва истинността на Библията

син на Мардук-зер-ибни. Месец XI, ден 18, година 10 (на) Навуходоносор, цар на Вавилон.“

Подобно количество злато днес ще бъде приблизително 26. 46 унции, което се равнява на повече от 18 000 щатски долара при фиксирана цена на унцията от края на юли - 684 долара. Това е дарение, което със сигурност си заслужава да бъде отбелаяно.

В изявлениято, направено от Британския

че името му всъщност се е произнасяло Nabu-sharrus-ukin и титлата

Древен Вавилон и Асирия на староеврейски, от който идва и съвременната

незначителна административна личност, спомената в Библейския текст, е не-

Adventist Review